

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-112/11

**Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV
przeciwko
Komisji Europejskiej**

Skarga o stwierdzenie nieważności — Rejestracja chronionego oznaczenia geograficznego — „Edam Holland” — Brak interesu prawnego — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność

Streszczenie – wyrok Sądu (szósta izba) z dnia 3 września 2014 r.

1. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Osoby fizyczne lub prawne — Akty dotyczące ich bezpośrednio i indywidualnie — Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia niektórych nazw do rejestru chronionych oznaczeń pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych — Ochrona oznaczenia geograficznego „Edam Holland” — Skarga zrzeszenia branżowego producentów i podmiotów dystrybuujących edam — Członkowie zrzeszenia niemający sami legitymacji czynnej do wniesienia skargi — Niedopuszczalność*

(art. 263 akapit czwarty TFUE; rozporządzenie Komisji nr 1121/2010)

2. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny — Konieczność posiadania istniejącego i aktualnego interesu prawnego — Ocena w chwili wniesienia skargi — Interes odnoszący się do okoliczności przyszłych i niepewnych — Wyłączenie*

(art. 263 TFUE; rozporządzenie Komisji nr 1121/2010)

3. *Rolnictwo — Jednolite ustawodawstwo — Ochrona oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych — Rozporządzenie nr 510/2006 — Możliwość wniesienia przez osoby fizyczne lub prawne mające siedzibę lub zamieszkałe w danym państwie członkowskim sprzeciwu do Komisji wobec rejestracji oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia — Brak*

(rozporządzenie Rady nr 510/2006, art. 7 ust. 1, 2)

1. Zrzeszenie może co do zasady wnieść skargę o stwierdzenie nieważności wyłącznie wtedy, gdy może powołać się na pewne szczególne okoliczności, zwłaszcza o charakterze proceduralnym, lub jeśli członkowie, których reprezentuje, lub niektórzy z nich mieliby prawo wnieść dopuszczalną skargę. Skarga powinna w efekcie przynieść korzyść stronie, która ją wniosła. Ponadto ustanowiony w art. 263 akapit czwarty TFUE warunek wymaga w szczególności, by zaskarżony akt wywoływał bezpośredni wpływ na sytuację prawną tej jednostki.

Nie jest tak w przypadku skargi zrzeszenia branżowego producentów i podmiotów dystrybuujących edam na rozporządzenie nr 1121/2010 rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Edam Holland (ChOG)]. W istocie, ponieważ wspomniane rozporządzenie przewiduje wyraźnie, że nazwa „edam” może być nadal stosowana, ewentualne stwierdzenie nieważności nie przyniosłoby w tym zakresie żadnej korzyści członkom

zrzeszenia. Ponadto, zważywszy, że rozporządzenie nr 1121/2010 przewiduje, że słowo „edam” może być nadal używane przy sprzedaży serów, rozporządzenie to nie wpływa bezpośrednio na sytuację prawną członków tego zrzeszenia.

Podobnie, co się tyczy okoliczności, że omawiane rozporządzenie wywołuje ryzyko, iż niektóre opakowania zawierające słowo „edam” stosowane z ilustracjami odwołującymi się do Królestwa Niderlandów mogą być uznane za sprzeczne z rozporządzeniem nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych, stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 1121/2010 nie przyniosłoby żadnej korzyści członkom zrzeszenia w tym znaczeniu, że takie stwierdzenie nieważności nie spowoduje zniesienia ustanowionego na mocy prawa Unii obowiązku niewprowadzania konsumenta w błąd co do źródła lub pochodzenia środków spożywczych.

Wreszcie nie można wywnioskować istnienia jakiegokolwiek niekorzystnego skutku, jaki powodowałoby rozporządzenie nr 1121/2010 w odniesieniu do sytuacji prawnej członków zrzeszenia z okoliczności, że producenci, którzy mają prawo posługiwania się znakiem jakości odnoszącym się do chronionego oznaczenia geograficznego „Edam Holland”, posiadają przewagę konkurencyjną. Omawiane rozporządzenie nie ma bowiem na celu uchylecia prawa, które miałyby przysługiwać członkom tego zrzeszenia, lecz przyznanie nowego prawa wszystkim podmiotom, w tym pragnącym tego członkom wskazanego zrzeszenia, których produkty są zgodne ze specyfikacją przewidzianą w tymże rozporządzeniu.

(por. pkt 18, 22, 24, 29–31, 38, 43, 45)

2. Interes prawny w kontekście skargi o stwierdzenie nieważności można wywieść z istnienia wykazanego ryzyka, że na sytuację prawną strony skarżącej wpłynie wszczęcie postępowań sądowych, bądź z tego, że ryzyko postępowań sądowych jest rzeczywiste i aktualne w dniu wniesienia skargi. Jednak zważywszy, że strona nie może powoływać się na sytuacje przyszłe i niepewne, aby uzasadnić swój interes w stwierdzeniu nieważności zaskarżonego aktu, argumentację, w myśl której rozporządzenie nr 1121/2010 rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Edam Holland (ChOG)] naraża członków zrzeszenia branżowego producentów i podmiotów dystrybuujących edam na ryzyko bycia pozwanym z uwagi na posługiwanie się słowem „edam”, należy odrzucić wobec braku dowodu, że podnoszone ryzyko jest wykazane bądź że jest ono rzeczywiste i aktualne w dniu wniesienia skargi do sądu Unii.

(por. pkt 32–34)

3. Z art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych wynika, że osoby fizyczne lub prawne posiadające prawnie uzasadniony interes i mające siedzibę lub zamieszkałe w państwie członkowskim nie mogą wnieść bezpośrednio do Komisji sprzeciwu wobec wniosku o rejestrację chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego.

(por. pkt 42)